

SETMANARI IL·L·STRAT DE LITERATURA NOVAS Y ANUNCIIS

Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya

SURT LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIO:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
 Fora ciutat. . » 2 »
 Extranjer y
 Ultramar. . » 10 l' any.

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIO Y ADMINISTRACIO:
 Carrer de las Cabras, 13, según.
 Bussó á la escala.

PREUS DE CADA NUMERO:

Número corrent. . . 0'10 Ptas.
 » atrassat. . . 0'15 »
 » » pera
 los no suscrits. . . 0'20 »

CLAVÉ

Encara que en Clavé haja mort materialment, son esperit se mourá sempre entre 'ls catalans, sobretot entre 'ls nombrosos apleschs d' obrers que en sas horas d' esbarjo, s' agrupan pera entonar ab lo bon gust que en ells despertan, aquets cants plens de poesia, de que 'n fou creador lo immortal músich-poeta ab cual retrato a'uy honrém sa bona memoria.

Fill de pares obrers, nasqué 'l 21 d' Abril de 1824 y baixá á la tomba lo 24 de Febrer de 1874.

La patria li deu bonichs dias de gloria, puig hê s' enorgulleix animant sas festas capdals ab los corsos de 'n Clavé, entusiasmantse ab *Los Nets dels Almogavars*, enaltint son treball ab *La Maquinista* y festejant á las enamoradas ab *La nina dels ulls blaus*.

Nostras costums populars lo inspiraren pera compondre corsos tan descriptius com *Los Xiquets de Valls*, *Los Pescadors*, *Pel Juny la fals al puny*, *La Brema*, *Una fontada*,

aixis com l' amor á la patria gran li inspirá aixis maiteix la sempre aplaudida cantata *Gloria á Espanya!*

Mes ahont bessá á dolls sa melangiosa poesia fou en

JOSEPH ANSELM CLAVÉ Y CAMPS

Las flors de Maig y Goigs y plangys.

No foran prou extensas nostras columnas, si volguessem donar á nostres lectors la biografia de tan notable patrici, mes com encare es contemporani nostre, nos abstenim de repetir lo que hê recordém tots de sa profitosa existencia.

Lo nom de 'n Clavé s' ha fet universal y bona proba n' es lo que al visitar nostra capital los orfeons extrangers, no deixan may de rendirli son trillut d' admiració, anant al monument que per suspcrició pública li alsá Barcelona en la Rambla de Catalunya, una de sas principals vias.

Alguns distingits músichs, han intentat prosseguir l' obra de Clavé, però fins ara cap ha pogut ab tota sa voluntat y extensos coneixements musicals, posarse al seu nivell, y es que Clavé á més de músich era poeta y poeta de cor y no sembla sino que al escriurer melodiava las populars notas que l' han fet immortal.

Avuy que ab la guerra contra 'ls moros del Riff, son d' actualitat *Los Nets dels Almogavars*, hem cregut oportú honrar nostras planas ab lo retrato de 'n Clavé.--C.

LA ESCOLA MODERNISTA

Exposadas ja en lo número passat las novas tendències de l' escola modernista, no podèm menos que aplaudir á los que 'ns han donat á conèixer aquestas obras per nosaltres enterament estranyas; aixó ha vingut á aumentar nostres coneixements literaris, podent aixís jutjar de las obras estranjeras sens mourens de casa, que considerèm útils per aixamplar nostres horisons artístichs, y conèixer al mateix temps los gustos dels de fora, que no deixa d' instruir.

Mes, si mirat aquest assumto per aquest cantó ho considerèm de molta utilitat, no aixís, si es que aquestas obras han sigut portadas á Catalunya per esser representadas en nostres teatros.

La literatura en general y la dramática en particular, son lo termómetro per lo qual se mideix los graus de civilisació d' un poble, segons diu en Larra; que es com si diguessim, baixant á nostre cas particular, que totas las generacions presents y futuras, conèixerán nostres gustos, costums aficions, etc., per medi de las obras que haurém deixat.

Ara bé; si comensém á fer traduccions y arreglos ab obras tan oposadas á nostres gustos; ¿cóm podrán jutjar després de nosaltres? Quin concepte mes pobre, s' haurán de formar de nostra literatura, quan tenim elements suficients per presentarnos ab una aureola brillantíssima? Desenganyarse; lo públich belga ó suech, may viurá en lo mateix ambient que 'l nostre; no podrá aclimatarse en nostre pais fogós per naturalesa una literatura psicológica, que vol un temperament flematich y meditador; los del mit-jorn d' Europa, com paisos mes calurosos, volém passions fortas, conflictes que afectin nostres sentits, nos moguin y excitin; no es per nosaltres aquest menjar insípid dels dramátichs del nord. No condempnem lo nou; en bona hora s' introduheixin reformas, pero sempre retratantnos á nosaltres mateixos. ¿Que ls motllos antics ja están massa gastats? Donchs buscarne d' altres, que no 'ns n' han de faltar sense mourens de nostra patria.

Avansém sempre; pero no volguém esser jamay gossos de ningú; nosaltres mateixos nos p dem arreglar sens necessitar auxilis ni haver de donar las gracias á n' als vehins, y aixís formarem una literatura verament catalana, que prou nos fá falta.

No desmentim aquesta reacció que avuy s' observa en las filas regionalistas; precisament en la part que 'ns podriam lluhir mes, es hont mes demaném als altres. Bona son en Maeterlinck, I' Ibsen, en Bjornson y demés á casa seva; bó es també que 'ls coneguém; pero no que hagin d' esser nostres mestres, puig que no careixém d' iniciativa, ni de mestres també, per poguernos posar al costat de la literatura de las demés nacions.

JOAN AVINYÓ.

DOLORA

La mare que pert al fill
lluytant contra estranya terra,
exclama casi en perill:
—Mori la guerra!—

Lo noy que ven pels carrers
periódichs, ab goig que aterra,
diu al vendre tants papers:
—¡Visca la guerra!—

IGNASI IGLESIAS.

Teatro Catalá

CAMBI DE DONA.—Comedia en un acte, en prosa, original de D. Emili Adzerol. Estrenada en la tarde del 19 en lo local de la Societat Marina.

Aquesta obreta está á l' altura de altres del mateix autor ja estrenadas, ab las que sempre ha conseguit entretindre jocosament á la familiar concurrencia que ha assistit á sas representacions.

En la que 'ns ocupa nos semblá notarhi alguna confusió en lo desarrollo de la trama, pero no hi ha tal, ja que després nos digué lo mateix autor que fou deguda á certas equivocacions ab las portas laterals.

Al final la concurrencia, que era molt lluhida, aplaüdi y demaná al autor ab insistencia.

LA MELILLA. MINYONS!—Apropósit en un acte, de autor anónim, estrenat en la tarde del 19, en lo Teatro Zorrilla, de Badalona.

Com indica lo títol, es un apropósit de las actuals circunstancias, ahont hi campeja ab molta entesa lo tó patriótic.

La concurrencia va rebel ab aplauso.

¡¡XERRAIRE!!!—Monólech—extravagancia, en vers, original del señor Montero. Estrenat la nit del 19 en lo Teatro Granvia.

Oferiria la novetat de intervenir en l' acció set personatges dels que sols un d' ells té sempre la paraula, pero no hi ha tal qualitat per haverli lo monólech castellá *El hablador sempiterno* que té molta semblansa ab lo present.

¡¡Xerrayre!! agradá molt á la concurrencia, celebrant los acudits que abundan en la versificació que resulta facil y espontánea.

Opiném que l' obra guanyaria moltíssim, si 'ls actors que no parlan, acompanyessin sa mímica de algunas paraulas, encare que aquestas fossin á gust del mateix actor, de lo contrari resultan muts ó acartronats, donant poca naturalitat al cuadro.

Lo protagonista á càrrech del Sr. Oliva, estigué molt acertat, secundant be los demés actors

L' autor sigué demanat al final.

LA MARE DE DEU DEL MONT.—Drama en tres actes, en vers, original de D. Francisco Xavier Godo. Estrenat la nit del 21 en lo Teatro Romea.

Lo darrer dimars ofería Romea un afalagador aspecte. Semblava que havia reascut la calma en mal hora torbada per la horripilant hecatombe del Liceo. Palcos, platea y públich se presentavan animats com los dias d' estreno es costum establerta; al arribar lo moment d' alsarse 'l teló regnava l' ansietat natural que precedeix al saboreig d' un espectacle nou.

Del Sr. Godo, no recordém cap altre obra catalana y si únicament alguna pessa castellana de escassa importancia.

La Mare de Deu del mont, es á la vegada lo nom de l' obra, lo del lloch de la acció (pintoresca montanya situada en lo vessant pirenaich catalá.) y pot dirse igualment que es lo personatge simbolic que dona solució al drama.

L' ermita montanyesa está presentada en dia de festivitat ó d' aplech y d' aquest modo se ofereix al espectador un bonich cuadro de costums ampurdanesas plenas de naturalitat, de color local y apropiadas de llençatje.

Lo primer acte, está trassat ab ma experta; mouhen á interés moltes de sas escenas y te un final de gran y gens rebuscat efecte. L' acte segon, se manté á la mida del anterior en estructura y desarrollo, pero al arribar

lo tercer decau l'obra perdent los personatjes lo vigorós dibuix ab que foren iniciats anteriorment.

Pera drama, no es prou conflicte lo presentat per l'autor; sobran misteris y faltan perills reals

La situació final del Sr. rector, fa que falseji tot lo personatge; la conducta d'Agna, desde la segona meytat de l'obra, no es prou justificada, puig que ben deslligada es la falta que plora, del mal que sobrevindrà á Maria; y la situació del enamorat pintor, transformat en compte de Beuda, interessant al principi, arriba á transformarse en tipo cómic.

Los caràcters més ben delineats son los de la neboda Maria, que es transportat del natural, y lo del vell Pau esol de la noya.

La versificació te elegant cadencia.

Lo Sr. Godo ha demostrat que pot fer obras de veritables condicions dramáticas, donchs es innegable que sab construhir ab solidesa, pero deu tenir més cuidado en la aleació dels materials elegits. No va plaurens que la solució dramática fos deguda á un miracle, pero donat lo giro que prenen los aconteixements en l'acte ters, casi que tant se val, puig que lo nús del argument queda de fet tallat al rebre lo Sr. rector la carta del Xich de Navata.

Al final de cada acte fou cridat l'autor á las taulas, y surtí al final entremitj de grans aplausos.

La representació bastant bé per part de tots los artistas, sobressurtint lo Sr. Soler.

J. BRÚ.

¡DIANTRE DE CARBONER!

--Ah, dolent! Sempre vols tocar-me la cara. Jo t'asseguro que no ho lograrás.

BATALLA DE TETUAN

¡Si n'era de pobra l'idea que la gent del Riff tenia dels valents espanyols á qui tan inicuaement provocá!

Mes las grans victorias conseguidas per los qui 'ls moros consideravan sens instrucció militar ni material de guerra. ensenyá promptament que 'ls era de tot punt imposible la revenja. Y ¡cóm no, si mentres lo fatalisme, aqueixa terrorífica idea que domina poderosament en los que creuhen en Mahoma, portava lo decaiment á las tribus africanas, los braus nets dels decalgavers frisan en ansietat perque arrivés lo jorn en que se 'ls digués:

--Anéu, valents, anéu á fixar la bandera espanyola sobre 'ls murs de la Alcazaba que teniu davant dels vostres ulls!

No tardaren en ferho aixís. Tots los cossos d'exércit, feta sols abstracció del comandat pel general Rios, que 's quedá possessionat del recucte de l'Estrella y sas avingudas, emprengueren la marxa pausada y ordenadament

L'émul de Murat avansá per la dreta portant dugas brigadas escalonadas per batallons y altrás dugas á retaguardia

Los moros, se preparan á la defensa, d'una manera tant rápida, com lo llamp.

Y l'artilleria espanyola, que va rompre 'l foch, va ser contestada per la metralla enemiga, que no va fer blanch sobre nostres valents soldats

De cop una exclamació general ve á fixar totas las miradas sobre un mateix objectiu. ¿Qué era? ¡Horror de la guerra! Una montanya de fum, aixecantse en lo camp enemich, deya que allí havia passat alguna cosa verdaderament extraordinaria: tal era, en efecte que una granada espanyola, reventant sobre 'ls barrils de pólvora enemiga, havia fet estallar aquestos, produhint inmensitat de victimas mahometanas.

Després de la tempestat ve la calma; vingué aquell instant en que lluny de sa terra y familia, pensa l'home en las dos cosas que tant estima.

Mes lo toch d'atach tant esperat per nostras tropas, no tardá en sentirse per tota la línea, y 'ls cassadors, l'artilleria, caballeria, enginyers, quartel general, tots én fi, com moguts per mágich ressort, acometeren las trinxeras moras, apoderantse 'n á la mitj' hora de combat. Los braus fills de Catalunya, cumplint com á bons, foren colocats á vanguardia dels cassadors d'Alba de Tormes. Disposat, l'atach marxá de frente per atacar la columna que tancava l'extrema esquerra enemiga. Lo intransitable del terreno y la metralla dels moros va causar molts perduas en nostres soldats.

De sopte los nostres vacilan y 'ls moros cobran fermesa.

Las tropas es trobavan cansadissimas, no podian ja més, y era precís un últim y suprém esfor. Mes ¿qui 'ls l'havia de fer donar? ¿Qui? ¿Lo geni dels genis. L'néroe de Tetuan: en Prim. En Prim, sí, que havent pogut véurer ab sa mirada de foch que durant la lluyta sortian per una tronera 'ls moros mes aguerrits á fer de las sévas ab sas espingardas, se li ocorregué que per allá ahout passa un home n'hi poden passar á mils y digué á sos soldats:

--Erdevant, no hi ha temps que perdre. Recordeu-vos lo que m'havéu promes tots. ¡A n'aquells canons: ó á la mort... ..!

S'hi tirá ab fermesa, ab tanta, que 'ls moros van espantarse davant espectacle tant inesperat.

Havia trobat justament lo qu'ell volia, y passant com si fos un llamp, seguit de sos ajudants Sanz y Escalante y dels oficials d'Estat Major senyors Návarro y Obregón, va llensarse demunt l'enemich, qu'en aquells suprém moments batia á uns pochos soldats d'Albuera, que passant la ratlla enemiga per lo costat dret, lliuravan de terrible mort al coronel Alaminos.

Los cassadors d'Alba de Tormes y 'ls voluntaris catalans s'apoderaren en breu de las trinxeras, y la bandera enemiga quedá presonera de nostras armas.

La victória que allí conseguí Prim y 'ls batallons que acapulhaba fou tan completa, que es indiscutiblement una de las mes brillants páginas de la historia del mes gran de 'ls generals espanyols de la última meytat de nostre sig'e.

Al endemá demati, molt avans del plasso que fixat los hi havia lo compte de Lucena, estavan ja obertas las portas de la plassa, presentantse als ulls de nostre valents lo quadro mes aterrador: morts á munts, un cementiri sens fi, una completa desolació.

Després d'aqueixa victória, que fou la que doná terme á la guerra d'África, se firmá lo tractat de pau. regressant á Espanya nostres braus soldats y voluntaris com també Prim y demés generals.

¿Qui no recordarà l' arribada que 'l hi va fer Barcelona?

¿Qui havia vist avans ni ha tornat á veurer després entusiasme mes gran ni mes lilegitim que 'l que Barcelona desplegó per obsequiar als defensors de sa patria y de sa honra?

Aquella victoria que llavors se solemnisava se debia en primer lloch á lo compte de Reis; ell era la figura que mes sobressortí de totes quantas brillaren en aquells fets d' armas.

Son recort no morirá may.

¡Gloria al invicte catála D. Joan Prim!

ENRICH RIERA MATEU.

NOTA ARTÍSTICA

— Qui haurá arribat?

PER LA PATRIA

I

En Ramon ve del servici ple de joya lo seu pit y abessant á sa mareta aixis parla ab dols somris:

— Prou plorar, la mare meva; s' ha cabat ja lo sofrir, puig pescant ab la barqueta l' alegria vindrá aquí.

Vaig á veurer á ma aymada que m' espera ab gran desitj y á sos pares la demano per casarns per Sant Quim.

II

No hi ha pas en tot lo poble matrimoni mes felis que 'n Ramon y la Roseta als tres anys d' haverse unit.

Ab la barca del seu avi pescant sempre, viu tranquil, pensant sols en fer caladas per poguer menjá un boci.

Es sa casa un tros de gloria adornada ja ab dos nins, l' un jugant ab la seva ávia, l' altre está mamant al pit.

III

Mes de sopte ve la nova de la guerra ab los dels Riff, y 'l govern mes gent demana puig la patria está en perill.

Al Ramon quan tal li diuhen se li estreny de pena 'l pit, no per ell, sols per sa mare, per sa esposa y per sos fills.

Eixos sers que tant estima y la patria te al olvit, mentres ell á defensarla va resolt, fins á morir.

IV

Y mormura ple d'angoixa contemplant sos fills petits: — Mos germans vaig á defendrer que guerrejan allá al Riff, defensant nostra bandera de las urpas del muslim, la mateixa que 'l seixanta cent victorias conseguí.

Si per cás moro en la lluyta, mos fillets ¡quin porvenir! ¿Pagará la patria mia l' amor patri de sos fills?

JOSEPH ALEMANY BORRÁS.

SANT MARTI DE PROVENSALS.—Diumenge se inaugura lo nou teatret de la Societat Foment Regional que presenta molt bon aspecte. Las obras escullidas, foren *Las joyas de la Roser* y la pessa *De panxa al sol*. En la execució varen distingirse la Sra. Oliva y los Srs. Fitè, Font, y Buxareu. D.

BADALONA.—En lo Teatro Zorrilla, diumenge per la tarde se representá lo bonich drama *Las Francesillas* prenenthi part cinen voluntaris autèntichs, cantant-se *Los nets de's Almúgaveros*, al final del primer acte.

S' estrená després una pessa que ja se 'n parla en altre lloch d' aquest número.

Però diumenge s' anuncia la representació de la tra-ji-comedia *Or*.

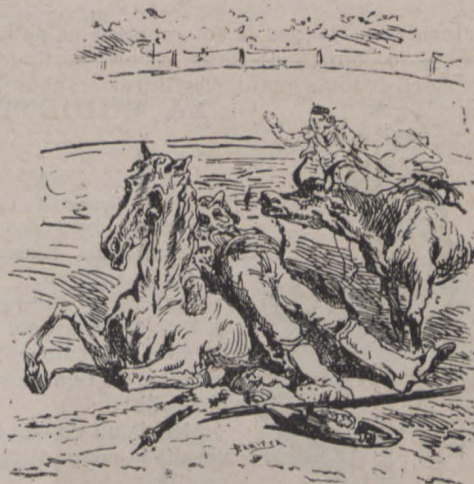
En lo Cafè del Centre, per la nit se representaren las pessas *Mossen Anton* y *Mala nit*.

J. A.

La festa nacional.

Comensa l'entussiasme.

L'entussiasme creix.

Aumenta l'entussiasme.

Entussiasme delirant.

SABADELL.—Diumenge al vespre en lo Ateneo Sabadellés, á mes de duas sarsueletas se representá la comedia en un acte, *Indicis*.

En la Societat la Fulla s' estrená un polca original de D. Eussebi Bosch, titulada *Sidi-Guarix*.

ARENYS DE MAR.—Ateneo Diumenge estava lo saló d' espectacles de dita societat, replé de numerosa y distingida concurrència. La funció era á benefici dels soldats que ab tanta gloria defensan nostre pabelló. Comensá á las 4 de la tarde ab lo «Gloria á España» del immortal Clavé.

Seguí la representació del drama catalá *Muralla de ferro*, en quina execució s' hi distingiren la Sta. Planas los Srs. Hita, Xena (Carlos), Farrerons, Altés y Bussaye.

Suspesa la funció fins á las nou del vespre, comensá alqueixa ab la pessa *A pel y á repel*. La nota cómica del

vespre fou la sarsueleta catalana «Dorm» que fou molt aplaudida.

Se cantaren després los rigodons *Los nets dels Almàjovers*.

Acabá la festa ab la rifa de importants donatius dels socis.

Bé per l' Ateneo que ha sabut identificarse en tant nobles sentiments.

P. y P.

BLANES.—En lo saló del «Primer Casino de Blanes» s' está convertint l' improvisat teatro de que 'i parlarrem, en teatro definitiu, ab tots los seus *ets y uts*, degut tot á la Junta que dirigeix dit Cassino y á la constancia may desmentida de uns quants joves aficionats.

Animada la Directiva del desitj de dotar á la Societat de un element de tanta forsa, no repará en gastos ni sacrificis per posarlo en condicions desahogadas y ab ver-

dadera propietat, poguentse dir ja desde are que serà una monada, essent lo teló, de boca, que ja te bastant adelantat lo conegut escenógrafo D. Joaquim Escarpenter, una joya artística comparat ab lo que haviam tingut fins avuy en aquesta vila.

J. A. R.

LA MODISTETA

Los estadants del quart pis de l' escaleta ahont jo habitava, eran una de las familias més respectadas de tot lo vehinat.

Y ab rahó. Perque tant la Sra Quima, com la seva filla, l' Amparo, eran modelos de honradés y laborositat.

Més d' un cop m' ho havia dit la senyora del primer pis:

—Noyas com l' Amparo no 'n corran. Ó sino ob-

servi, tot ho té; guapa, prudenta y endressada.

Per altra part, la conducta de la filla de la senyora Quima, no podia ser més bona. De casa al taller y del taller á casa. May anava acompanyada de cap amiga. Sola surtia de casa seva y sola hi tornava.

Ab lo que guanyava fent de modista, 's mantenian ella y sa mare, y encare que no 's pot dir que 'ls sobrés res, tampoch no 'ls faltava.

Ningú 'n tenia res que dir; quan los vehins parlavan d' ellas, ho feyan ab cert respecte.

Pero per desgracia va acabarse lo bon comportament de l' Amparo.

Jo ja ho veig. Divuit anys, una cara y uns ulls preciosos y uns peuhets y un cosset més bonichs encare, y sobre tot—y aquesta es la principal circumstancia—tres ó quatre pretendents que may se cansavan de rondarla, crech que lo més natural era que s' enamorés. Donchs aixó es precisament lo que vá succehir.

L' Amparo vá enamorarsé.

A las dotze en punt surtia del taller. Avans á dos quarts d' una ja era á casa séva; are, ab prou feynas si hi arriba á dos quarts de dugas. Si avans anava á sopar á las set, are hi anava á las nou. D' aquí resultava que havia de menjar ab quatre esgarrapadas y hasta algún dia s' entornava sense haver tastat res, per por de fer tart.

Y á casa la Sra. Quima tot eran plors, crits y malas caras.

Un vespre—eran las onze—ja me 'n anava cap á dormir, quan vaig veure que las vehinas pujavan y baixavan adeladas per la escala.

La portera vá enterarme de lo que passava. Aquella mosca morta de l' Amparo encare no havia anat á sopar. Y sa mare, veyent que en lloch la trobavan y que ningú sabia donar rahó, havia agafat una basca quedant com morta.

—Ja veurá, vingui—me deya una vehina tot pujant l' escala—está tota estirada al llit. Hasta fá mitja feresa. Pobre senyora Quima!

Van passar bastans dias. Entre tots los vehins la cuidavan. Avuy dinava á casa d' un, demá sopava á casa d' un altre. Però ja 's veyá que la pobra senyora cada dia anava perdent.

¡Es massa intens lo foch del amor maternal pera que la ingratitude d' un fill, per grossa que sigui, pugui apagarlo!

La desconsolada mare no feya més que plorar.

En quant á l' Amparo ningú 'n vá saber res més desde 'l dia que va desapareixe.

Feya un ó dos mesos que aixó havia succehit, quan un dia la senyora Quima rebé una carta de mans de un home que refugí dar cap explicació.

La pobre, no sabia qué ferse de contenta. Semblava que aquell paper li retornava la vida.

Al menos—deya—sabré alguna cosa de l' Amparo, perqué aquesta carta es d' ella. Prou que li conech la lletra! Aquest sobre ella l' ha escrit!

Pero ¡ay! ¡quina decepció! A dintre 'l sobre no hi havia més que un bitllet de cinquenta pessetas.

¡Ni una paraula escrita, ni una firma!

Un cop de tal naturalesa no pogué resistirho la senyora Quima, y aná posantse mala fins l' extrém, que reunintse 'ls vehins, y seguint las indicacions y consells del metje, acordaren traslladarla al Hospital.

Un dia cap al tart vingueren á buscarla ab la camilla pera portarli

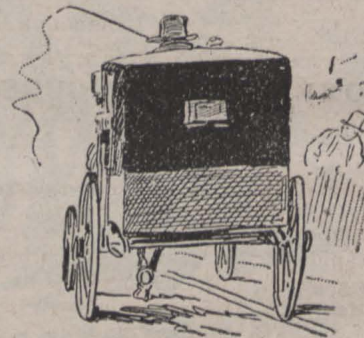
Poch á poch y ab molts trevalls quatre vehinas caritatives pogueren baixar fins al carrer á la pobra malalta, que ni menos se donava compte de lo que li passava. ¡Tal era lo seu defalliment!

Venia, allavors, un cotxe corrents, que tingué d' aturar-se perque la gent havia format un grupo numerós al voltant de la camilla.

Algunas donas ploravan y una vehina tot entregant un farsellet de roba á un dels empleats de la Santa Casa, exclamava sumicant:

—¡Pobra senyora Quima!

En aquell instant passá 'l carruatje, sentintse un crit esgarriós, que feu que moltas personas se gressin envers la finestreta d' hont lo crit havia surt t. Pero no varen veure res, perque lo cotxe desaparegué.

No obstant, un vehi assegurá haver vist detrás de la finestreta del carruatje aquells dos ulls negres que tant hermosa feyan á l' Amparo.

ISIDOR MARTINEZ.

TEATROS LOCALES

PRINCIPAL.—Per las circumstancias que atravessá nostra ciutat durant los dias en que s' havia anunciat la inauguració d' aquest teatro, sigué aplassada pera primers del vinent Desembre.

LICEO.—En la reunió celebrada dissapte passat, s' acordá, que continuhi tancat per algun temps més lo gran teatro.

CIRCO.—Un important cambi ha sufert la marxa d' aquesta casa. Tal es lo cambi complert de companyia, rebaixa de preus y repertori de sarsuelas catalanas,

Ab aquestes milloras no es d' estranyar que s' hagi reanimat lo bonich y en altres temps afortunat teatro.

Entre las obras que per ara han sigut ab mes gust escoltadas recordem *La festa del barri*, *Ki-ki-ri-ki*, *Setse jutjes* y *L' Angeleta y l' Angelet*.

Per aquí van bé y ánimo que 'l repertori de que pot tirarse má es molt abundant.

ROMEA.—En la secció de Teatro catalá nos ocupem del estreno de *La Mare de Deu del mont*. Per ahí estava anunciada la primera representació de la pessa *Carlos I* de la que 'n parlarem en lo número pròxim.

S' ha posat en estudi lo saynete de D. Emili Vilanova *A casa l' alcalde*.

TIVOLI.—S' han dat algunas representacions de *Las mil y una noches*, essent rebudas ab l' aplauso de costum.

S' está preparant l' estreno de una obra de gran espectacle.

NOVETATS.—*El correo de Lyon* obtinguè un desempenyo acertadíssim, distingintshi tots los actors y especialment lo Sr. Borrás, que interpreta dos personatjes de manera molt acertada.

Dijous s' estrená lo cuadro de costums, *Un cel obert*, quina ressenya anirà en lo número vinent.

Proximament s' estrenará la comedia en tres actes, *Tot es mal que mata*.

ELDORADO.—Dimars s' estrená la sarsuela *La indiana*, ab regular èxit.

GRANVIA.—Nostres lectors podran veurer en la corresponent secció, la op nió que 'ns meresqué lo monòlech *¡¡Xerraire!!* estrenat diumenje últim.

Per aquest vespre está anunciat l' estreno de la comedia de E. Ibsen traduïda al catalá ab lo titol de *Nora*. Ab aquest motiu es segur que la concurrencia serà abundant en lo bonich teatro.

LABRUGUERA.

NOVÉ PETIT CONCURS

FAULAS

Bases publicadas en lo número passat

Llista de composicions rebudas:

- 1, Fábula Rápida--2, Lo remat --3, Lo brás y la mà-niga. --4, Los gegants.--5, Las formigas de la farga.--6, Duas betallas.--7, Los catúfuls.--8, La mar y lo riu.--9, La canya.--10, Los dos clavells.--11, Las tres violas.--12, Lós dos aucells.--13, De rebot.--14, Lo descregut.--15, Las apariencias.--16, Tulon y lo gos perdut.--17, Las rosas bonicas.--18, Los dos cuxins.--19, Per accident --20, Faula.--21, Lo gall y las gallinas.--22, Lo noguer y la carbassera.--23, Las lletras.--24, Engrehiment.--25, Los dos fumadors.--26, Thallo y lo rossinyol.--27, Las bombollas de sabó.--28, Los pitos y las malas llenguas.--29, La rahó de la ilusió.--30, Social --31, Los dos pollins y 'l burro.--32, Lo compte y 'l mosquit.--33, Va de bó --34, Lo lloro y 'l gat.--35, Las dos llantias.

En lo número vinent se publicarà lo fallo.

—Ablo present número acaba la publicació de *La feyna d' en Jafá*. Los que desitjin tenirla encuadernada, poden enterarse del avis publicat en la plana darrera.

En lo número vinent anirán las vuit primeras planas de *Los aucellets*, comedia en tres actes, de D. Joseph M. Pous.

—A Nápols durant la vinent temporada d' hivern, hi actuarán quinze teatros.

—Ha sigut disolta en Buenos Aires la célebre companyia de opereta Tomba

—Sonzogno, notable director milanés ha fet construir á Roma, en la via Goito, en son mateix palau, un teatro de aplicació, ahont se ensejarán avans de darlas al públich totas las obras novas entregadas pera sa direcció.

—Dilluns mori repentinament la distingida escriptora Maria Pilar Sinués.

—La companyia Calvo y Gimenez que actualment actua en lo Teatro Principal de Zaragoza ha donat algunas representacions de *Mar y Cielo* ab molt aplauso.

—Á Madrid s' estrenará pròximament en lo Teatro de la Comedia *Los pajarrillos*, que segons noticias es la que repartirém en lo follet y que nostres lectors coneixen ab lo titol de *Los aucellets*.

—Tenim noticia de que s' está traduhint al catalá lo llibre de la bonica opereta italiana *Cin-ko-ka*.

—Torna á gestionarse lo propòsit de la fundació en aquesta ciutat, d' un Teatro Independent.

—Dissapte passat la Societat coral «La Catalana» celebrá una lluhidíssima vetllada literaria musical, composta de un variat programa en quin hi prengueren part ab molt aplauso distingits músichs y poetas.

La concurrencia sigué numerosa, sortint complascuda del important acte.

—En lo Teatro Granvia s' ha posat en estudi un nou melodrama quin titol es *La Camorra* escrit esprofès pera la companyia del Sr. Tutau per los aplaudits autors Srs. Avné Rabell y Rovira Serra.

Aquesta obra es de costums sicilianas y de son interessant argument ne tenim molt bonas noticias.

—Demá al vespre en la Societat Centre de Ebanistas, Aurora, 12, tindrà lloch una important funció composta del drama *Las joyas de la Roser* y la pessa *Las dos joyas de la casa*.

L' objecte de la mateixa va destinat á recullir fondos pera cooperar á la suscripció de tabaco pera l' exercit de Melilla.

CUL DE SACH

En lo teatro.

—¿T' agrada?

—Gens, estich aborrintme desde qu' hi entiat,

—Y donchs, ¿per qué aplaudeixes?

—Home! per no adormirme.

XARADA

Part del cos es ma segona,
ma pr mera es animal
y un carrer de Barcelona
trobarás en mon total.

J. DEL CASTELL DE IURO.

CONVERSA

—Hola, Ramon, que vens de veure 'l Siglo que viene?

—No, vinch del teatro Romez.

—Qué fevan?

—Lo que ja t' he dit.

J. ÀVELTA

Las solucions en lo número pròxim

LA SORPRESA

--Per fi arriba

--Vida meva

--¡Ah... Pillos!

--¡¡¡Cataplum!!!

Soluciones dels enigmas insertats en lo número 93.

XARADA I.—A-di-ma.

II.—Ca-la-mar.

TARGETA.—Las Joyas de la Roser.

CONVERSA.—Ratlla 6 — avia.

> 4 — l'amo.

> 2 — Met.

> 1 — Mas.

> 14 — gavia.

MUDANSA.—Senadó-segado.

GEROGLIFICH.—Per alas las moscas.

Van presentarse 8 plechs ab las solucions, que si be cap d'ells eran las exactes, enc ixavan be, per lo tan foren admesas, y verificat lo sorteig de costum afavori la sort al plech firmat per Miquel Posiello que duya lo número 3.

Correspondencia

Barella S, Caovens, Un del Riff Jaume Baus, Noy Bufó, Jaume Fortis, N. O. F., Vicens Costa, M. Deoop, Claudi Llorel, S. Anton, M. V. Tuto, Cap de Llus, J. Ferrer y P., Francisco Clavellina, Noy de la mare, Mané Campanya A'drofeu, Un reservista, Pep de las candelas, V. Roig y V., L. J. P. y M. Cupido: no va prou be lo que han enviat.

Mariano de Ors, Ramon Sils, Martímeu Fix, Un habitant del Sol, Tito Jerta Serrable, J. Tomàs y Mateu, Joseph Grau y Llanes, Armando de Dorda, Joan y Pep y Castany Espineta: anirà alguna cosa.

Jaume Borrell, es massa extens.—Manuel Pelegrí, no pot ser lo que ons proposa.—Casals Tur, vostè no mes fa que copiar.—Just Paissa, puán ho fassi millor veurém.—Fresserras C., anira.—Ventura Gil, no odem complaurel.—Joseph Luig-soulers, queda complet.—J. Conangle Fontaniles, va bé.—Francesch Torres, igualment.—M. O., no va.—Antonia Esclassans, mil gracias.—C. de Bellesguart, alguns.—Enrich Riera y Mateu, ho publicarem.—Eusebi Victoria, no s'admeten escrits en llapis.—Carme Salas y Maria Fixer, se 'ls agraeix moltissim.—Conrat Fontanet, necessita practicarshi més.—Porta de la A., hi ha disposicio, més endavant.—Ramon Tugurb, no pot atendres sembant peticio.—Teresa Badosa, gracias del envio.—Angela Rovira, igualment.—J. Solá Pons, anirà, fenthi alguna variant.—J. del Castell de lluro, no van prou bé.—M. Possiello Castells, té alguns defectes.—Francesch Soler E., alguna.—Francesch Comas Pou, anira la primera.—Bartomeu Serra, tal com diu, es molt dolent.—Joseph Bayona, una, la de la nota.—Joseph Anseram, ja 's té present, ¡No veu que son tants!—Joseph Arró Espila, en efecte era aquest mateix, lo coneixém, fa molts anys.—Joan Rivas Puigvert, tot está bé, anira.—Rafel Guerra, la forma no 'ns agrada.—J. Burgas, va bé, gracias.—F. Mario, igualment. Lo seu amic, ha marxat.—Francisco de P. Gracia, anira.—Manuel Portsaus, no te esmena.—Joseph M. Bantús, será re ocat. Joseph Pont y Espasa, may hi será de més.—Andreu Batlle, son fluit xos.—J. Roch Admeller, gracias, desitjarian lo nom complet.—Mr. Eugon, algún.—Pelma, també.—Silab Zepol, es defectuós.—J. Massaguer Rocabert, igua. ment.—Joan Ribas Carreras, gracias: pot disposar de més temps.—Aveli Jaumó, no vá.

PENSADAS

Premiadas ab 35 pessetas

PRIMERA INSERCIÓ

En un sobre perfectament tancat y lacrat hi ha una papeleta ab una cantitat, que es la que té d'acertarse. Lo número tancat está entre 'l 2000 al 3999.

En la quarta plana de las cubiertas, hi ha una papeleta pera aquest objecte. Hi escriuben lo número que 'ls sembla y poden depositarla en le bussó del periódich.

Poden repetir la operació tantas vegadas com vulguin. Totas las papeletas entran en sort.

Aquesta operació podría ferse ab lo número present y 'ls tres següents. En lo dissapte, 30 del vinent mes de Desembre, publicarem lo número de la sort y de tots los que haurán obtingut premi

PRIMER PREMI 30 RALS

lo primer que acerti lo número tancat.

DOS PREMIS 10 RALS

á cada un de's dos números que s'aproximin més al número exacte.

CINCH PREMIS 4 RALS

á cada un dels cinch números que segueixen en aproximació.

TRENTACINCH PREMIS 2 RALS

á cada un dels trentacinch números que segueixen en aproximació

Quinas cantitats suman un total de 140 RALS.

Lo sobre ó plech que tanca lo número que deu acertarse, se troba en aquesta Administració. á d'posició del que vulgui veurel y ferhi alguna contrasenya.

En cas de que més d'un acertés lo número exacte, lo que arriui segon se 'n portará los dos segons premis y lo tercer los cinch tercers.

Y desde ara ja poden assegurar que pot treurers la rifa sense comprar bitlet.

AVIS

Tots los senyors que vulguin la comedia *La feyna d' en Jafá* enquadernada, poden desde avuy passar á verificar lo cambi en nostra Administració: Cabras, 13, 2.^{on}, 1.ª Entregant tots los folletins (en bon estat) y la cantitat de quinze céntims de pesseta rebrán al acte l'exemplar de *La feyna d' en Jafá* enquadernat ab sas corresponents cubiertas.

Las cubiertas solas valen cinch céntims.